

ת"פ (באר שבע) 44305-12-22 - מדינת ישראל נ' מחמד אבו מערוף - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 44305-12-22 - מדינת ישראל נ' מחמד אבו מערוף - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 44305-12-22
מדינת ישראל

נגד

מחמד אבו מערוף - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ריאד עטאונה
בית משפט השלום בבאר-שבע
[09.09.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

אירועי הטבח בשבעה באוקטובר חג "שמחת תורה" היכו בתודעה הישראלית כולה. עדיין קול דמי אחינו צועקים מן האדמה. המלחמה בעיצומה. האירוע הנורא מחייב את הכול. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו מטה הוא הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה לישראל שלא כדין, שאותיותיהן נכתבו בדם. עוצמת להבותיה של הנורמה הפלילית מתוך בתי הקיבוצים השרופים הסמוכים לגדר בעזה גבוהה מתמיד. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה כזו. " הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות: הלנה או העסקה של תושב זר, כאמור בסעיף 12ב 2 (א) למשך יומיים רצופים או יותר - עבירה לפי סעיף 12ב (3) (א) (2) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

2. כעולה מכתב האישום, עולה כי הלין את שתי נשותיו שוהות בלתי חוקיות, האחת פאטמה אבו עואד בין השנים 26.9.17- 26.9.21 בביתו שבשגב שלום והשנייה זהרה שקפה במשך שנתיים עובר לתאריך 26.9.21 הכול כאמור בכתב האישום המתוקן.

תמצית תסקיר המבחן :

3. מדובר ביליד רצועת עזה, בן 53 נשוי ואב ל27 ילדים מ4 נשים שונות, מחמד מתגורר בשגב שלום עם 3 מנשותיו וחלק מילדיו. אינו עובד מסיבות רפואיות. נכה במסמכים מאומתים, ומתפרנס מקצבת נכות של הביטוח הלאומי. נישא לאשה מרצועת עזה והנישואין לא אושרו בהיותה חסרת מעמד משפטי בארץ. אישה שנייה מערערה בנגב ושלישית מרמאללה. לנאשם מחלת סוכרת ופיברומיאליגיה, עבר תאונת דרכים, שהובילה לפציעה בגופו וגרמה לו הפרעת דחק טראומטית, נוסף לאמור, עבר אירוע מוחי שגרם לשיתוק חצי גופו השמאלי ומנע ממנו ללכת- הנאשם נכה .

4. שתי הנשים האסורות בשהייה בישראל גורשו לחברון ולאחר שבועיים חזרו אליו. תכנן להסדיר חוקיותן אך זה לא קרה. אישיותו פרו חברתית, אינו מפעיל שיקול דעת לטווח ארוך עת מתחיל מערכת יחסים בידיעתו המגבלות בנכותו והעדר תעסוקתו . אינו מסוגל לבצע עבודות של"צ בשל מגבלותיו הרפואיות. מדובר בהרשעתו הראשונה לנוכח גילו. מציין המשך קיום היחסים עם הנשים שהן שוהות בלתי חוקיות בהיותן מסייעות בידו להתנהל ביום יום בנכותו וצרכיו. לא עולה כל נזקקות טיפולית בתחום העבריינות. שירות המבחן מציין כי העבירה חמורה והנאשם ממשיך לבצעה גם כיום.

טענות המאשימה:

5. מדובר בהלנת 2 שוהות בלתי חוקיות . חתירה בוטה תחת יכולתה של המדינה להחליט מי ייחנה מתושבות ואזרחות במדינה. החוק נועד גם להגן על האינטרס הביטחוני. קיימת תופעה קשה שעיקרה במחוז דרום של הלנת תושבות זרות תחת אצטלה, באיצטלה של חתונה או יחסי אישות. יש להילחם בתופעה הזו מלחמת חורמה ובהתאם לגזור מתחמי ענישה חמורים.

6. המאשימה ציינה את ת"פ 41362-06-19 מדינת ישראל נ' אבו גודה שם מדובר במי שהלין במשך 5 שנים תושבת זרה איתה התחתן והביא ילדים. בית המשפט קבע מתחם שמתחיל מ 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ולבסוף גזר 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

7. הכשרה של שהיית תושבות זרות בדרך של נישואין יוצרת מציאות בלתי נסבלת עבור המדינה שנאלצת בסופו של דבר להתמודד עם קביעת עובדה בשטח עם ילדים.

8. אדם המעוניין להינשא לתושבת זרה יפנה בדרכים המקובלות דרך משרד ההגירה או בקשה מתאימה למשרד הפנים האזרח. אל לו להכפיף את החוק למציאות שהוא יצר. מדובר ב 2 שוהות שהוא חיי איתן במקביל - פגיעה חמורה מאוד בערכים המוגנים . המאשימה עתרה לגזור מתחם שמתחיל מ12 חודשים ועד שנתיים.

9. ביחס לנאשם, אמנם עבור נקי אך בפועל מדובר במי שבמשך 6 שנים מבצע עבירה. מידי רגע מחדש הוא שב ומבצע עבירה של הלנת תושבות זרות. כאשר לא נתפס ביחס להלנת האישה הראשונה הוא מלין אישה שנייה, החל משנת 2020.

10. לעניין התסקיר, ראשית הנאשם ממשיך להלין את השוהות הבלתי חוקיות. ההליך הפלילי לא מרתיע אותו. הנאשם חזר על המעשים שבועיים רק לאחר הגשת כתב אישום לדבריו מאחר ואלה אימהות של ילדיו ועדיין מאז ועד היום, לא נעשתה כל פניה לאשר את שהייתו בישראל. לנאשם העדר מורא מהחוק.

11. שירות המבחן מתרשם מאדם הנעדר יכולת להציב גבולות חיצוניים ופנימיים וכנראה זה המסר שהועבר לו חרף העובדה שהוא הועמד לדין. אם אדם לאחר שהורשע ממשיך לבצע עבירה הרי שהוא מעיד על עצמו שראוי להחמיר לגביו. לפיכך, המאשימה עותרת לגזור על הנאשם מאסר בפועל. מצב רפואי אינו מהווה חסינות מפני ריצוי מאסר בפועל. גם בתוך שב"ס יש גורמי רפואה מצוינים והעובדה שמצבו הרפואי קשה לטענתו אינה יכולה להצדיק חריגה ממתחם העונש אליו אנו עותרים.
- טענות ההגנה :
12. הנאשם בחר להודות גם בחקירתו בתחנת המשטרה והן בפני בית המשפט בהזדמנות הראשונה, המדיניות הייתה בהסכמה של אלפי בנות זוג שגרות פה במדינה. המדינה יכולה הייתה לגרש אותן. בעניין אבו גודה, זה המקרה של אימא של הנאשם שרצח חייל. על הנאשם לשלם מחיר בהתייחס לאכיפה הבררנית והתנהלותה בעבר והיום. התיאום והקישור בכל הנוגע לרצועת עזה הופסקו. לא ניתן להגיש בקשה להיתר. הנשים במקור מרצועת עזה. הן כעת בישראל ולדברי הסנגור אין אופציה אחרת. הנאשם חי עם משפחתו זה עשרות שנים. לא התקיימה אכיפה. לא היה מקרה אחד שהגיעה משטרה לבית ממנו רוצים לסלק את הנשים ולהוציא צו גירוש.
13. מדובר באדם שלא ניסה להסתיר דברים. בן 53 נעדר עבר או תיק פלילי אחד. כפי שמצוין בתסקיר אין לו זהות של אדם עבריין. כל הילדים שלו נרשמו במספרי תעודת זהות אותן הגיש לבית המשפט, אף אחד לא שאל אם לבת זוגתו יש היתר. מדובר ב-27 ילדים.
14. האכיפה דווקא עכשיו מחייבת סעד מן הצדק. יש מאות מקרים שאין אכיפה ולא פונים לאף אחד. אם המדינה מעוניינת להתחיל אכיפה ואמצעי גירוש יש להתחיל בגירוש. במקרה דנן, הגיעו לבית בנוגע לצו לחיפוש בתחום הנשק, ובאורח מיקרי כשלא מצאו דבר, החלו לשאול לזהות הנשים, וכך הוגש כתב אישום. גם למדינה יש חלק באשם.
15. מצבו הרפואי של הנאשם קשה. הוא עבר שבץ מוחי וכיום נכה באחוזי נכות של 100%. לדעת ההגנה ניתן להסתפק במאסר מותנה. המתחם לשיטת ההגנה הוא עד 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס לשיקול דעת בית המשפט. הנאשם בדברו:
16. הנאשם ציין כי הוא לאחר אירוע מוחי, ביקש להתחשב במצבו, ציין כי עברו נקי והנשים עוזרות לו בבית.
17. בדברי שירות המבחן אינו יכול לבצע עבודות של"ץ בשל נכותו ומצבו הבריאותי. הממונה על עבודות השירות קבע כי הנאשם כשיר לבצע עבודות במסגרתו.
- מתחם ענישה:
- ערכים מוגנים והפגיעה בהם:
18. ברע"פ 3674/04 אבו סאלם-מדינת ישראל (12/2/06) עמד בית המשפט העליון על חומרת העבירה של הלנה העסקה או הסעה של תושב יהודה ושומרון וחבל עזה השוהה בישראל שלא כדין בזו הלשון:

"החיים לימדונו כי חרף הוראת חוק מפורשת זו וההחמרה בענישה שהמחוקק הורה עליה, ולמרות הסיכון הנשקף לביטחון הציבור בישראל, לא חדלו מעשי הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזור השוהים בישראל שלא-כדין. תושבי ישראל הוסיפו להפר את החוק ברגל רמה, על דרך של הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזור השוהים בישראל שלא-כדין. רשויות האכיפה החלו אכפות את החוק, ואז נסתבר כי בתי-המשפט מיישמים את החוק באורח משתנה - מי לקולה יתרה ומי לחומרה יתרה...

סבורני כי דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות-מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים, ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות. אשר לאורך תקופת המאסר, חלקי עם המחמירים ...

הלכה זו חזרה ונשנתה בהחלטות רבות של בית-המשפט העליון, תוך הבהרה כי "בצוק העיתים יש להשתדל ולגזור על מי שעוברים ... עבירות הקשורות בחוק הכניסה בישראל ובשוהים בלתי חוקיים מן הרשות הפלסטינית - מאסר בפועל; והוא, כמובן, בכפיפות לנסיבותיו האישיים של העבריין". רע"פ 9145/03 מוסייל נ' מדינת ישראל (לא פורסם). ראו עוד, למשל: רע"פ 4094/05 קעדאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם); בש"פ 8303/03 אסמעיל נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 8474/03 זוז נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 8758/04 אגבאריה נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ועוד החלטות רבות אחרות.

19. ברע"פ 6071/04 חאזם חוויס נגד מד"י נקבע כי אין מנוס אלא להטיל עונשי מאסר בפועל כדי להביא להרתעת הרבים, כך בכל הקשור בהשכרת דירה לשתי שוכרות שוהות בלתי חוקיות .

20. ברע"פ 62171/05 וליד חג'אג' נקבע כי גם אם מדובר בתמים או עבירה מחמת דוחק וצורך גם אז אם אין נסיבות מיוחדות יש לגזור עונש מאסר בפועל . במקרה דנן, הנאשם רחוק מלהיות תמים, ולקידתו מספר נשים היא תכנונו העברייני. הוא מודע לדין והעדפתו היא בעוכריו ואין לו להלין אלא על עצמו. לדבריו השוהות הבלתי חוקיות עוזרות לו. אם זו הגדרתן כ"עובדות זרות" יואיל ויבחן ההיתרים הנדרשים. משך שנים לא שת לבו לדין וגם בשעה שהוא לפני גזר הדין, בהודעתו לשירות המבחן עמדתו, ממנה אין לא היה לשירות כל דרך להציע כלי ענישת.

21. הערכים בהם פגע הנאשם הינם : הגנה על ביטחון הציבור, ריבונות המדינה, ושמירת שלטון החוק.
22. הנאשם הלין 2 נשים שוהות בלתי חוקיות. אותן נשא לנשים, מהן נולדו 27 ילדים ובכך קבע עובדות בידועו כי אין להן רישיונות לשהייה ומבלי להסדיר שהייתן כדין בהיתר.
23. נקבע כבר גם ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) כי מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.
24. כיום רמת הענישה וודאי משקפת את המצב הביטחוני לא רק נוכח אירועי 7 באוקטובר, אלא גם בהשפעתם על המאמץ להחדיר בתחום גורמי טרור או שימוש בכל גורם, שרק יכול להיכנס לישראל או מצוי בה, כדי ביצוע עבירות הטרור.
25. גזר הדין בת"פ 41362-06-19 מדינת ישראל נגד אבו גודה, מפרט במקרה דומה פסקי הדין הרלוונטיים ומהם גוזר בעניינו כי, מקום שבו הלין הנאשם שוהה אחת אשה אחת בת זוגו שילדה לו ילדים, הושת עונש של: 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 9 חודשי מאסר על תנאי קנס בסך 15,000 ₪, התחייבות על סך : 6,000 ₪. נקבע מתחם שבין 5 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר.
26. במקרה דנן בתיק זה, המתחם או מיקום העבירה, אמור להיות חמור יותר נוכח הלנת שתי שוהות בלתי חוקיות-שתי נשים לפרק זמן ארוך. גם היום. זאת גם נוכח הפרת החוק ברגל גסה פעם אחר פעם בהיקף משמעותי, בידיעה ברורה ובהנצחת זילות זו בסביבה המשפחתית האזורית כולה. נסיבות הקשורות לעבירה :
27. הנאשם בגיל ההבנה ולאורך כל השנים ידע כי הוא פועל בניגוד לחוק. החוק לא היה נר לרגליו.
28. הנאשם לא פעל כדי להביא להיתרים ומשך השנים יכול היה להמציא ולו מסמך אחד של פנייה לרשויות. גם לאחר שנתפס לא פעל כן. הנאשם נהנה מהעבירה על החוק. פעל לתגמולים וקצבאות מהביטוח לאומי, בהתאם לתעודות הזהות של הילדים. 27 במספר. מכיר את זכויותיו אך מעדיף להימנע מחשיפת שלוש נשותיו על כל הכרוך והמשתמע מכך.
29. הנאשם הלין 2 נשים שוהות בלתי חוקיות אותן נשא בהפרשי שנים. כעולה מהתסקיר האישה הראשונה הייתה מעזה. היא גורשה. דהיינו הנאשם ידע הכיר ולא ראה לנכון להימנע מעבירה על החוק ללא הסדרה כדין, עם השתיים האחרות.
30. הנאשם המשיך להלין שתי הנשים גם לאחר הגשת כתב האישום וגם לפניו. היותו נעדר רישום פלילי נוכח הבהרתו כי הוא חי איתן ואלו נשותיו ואימהות ילדיו, ובדברי התסקיר, ממשיך לנהוג בניגוד לדין גם היום בהצהרותיו, נתונים אלה פועלים לחומרה.
31. הסיכון של עשיית שימוש במי מנשותיו בין אם יידע ובין אם לאו על ידי גורמי חוץ או הפצת האפשרות והתופעה בסביבה הרואה ומעתיקה, מחייבת מענה מרתיע: או הסדרה או הסרה.
32. הנאשם הוא המנהיג הוא המבצע. הנאשם יודע כי הוא פועל בניגוד לחוק. הוא קובע העובדות. אין לגביו יראת הדין. הנאשם עושה כן, פעם אחר פעם משך שנים, לא שבוע לא שבועיים.

33. עדיין יש להבחין בין בת זוג לבין מסייע או מעסיק או מלין שוהה בלתי חוקי לא מוכר לא ידוע. בת הזוג קשורה לילדיה וגידולם בחיק משפחה.
34. לאור כל האמור ובנסיבות בהן רואה בית המשפט מתחם אחד לשתי העבירות בהיות הכול נאשם אחד המלין נושא לאשה ומנהל אורח חיי משפחה ללא קשר לחוקי המדינה, ולפיכך אם במקרה שבו בעבור הלנת שוהה בלתי חוקית אחת בת זוג נקבע מתחם שבין 5 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר, בית המשפט במקרה דנן בנסיבותיו מותיר המתחם על כנו.
- נסיבות שאינן קשורות לעבירה:
- בקביעת מקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה יש לקחת בחשבון גם נסיבות שאינן קשורות לעבירה:
35. הנאשם בן 53. נכה 100% משותק בחלק גופו השמאלי. על כסא גלגלים. אם זו חזות הכול הרי יוכל לחזור כפי שעשה זה פעמיים גם בשלישית על ביצוע העבירה ולהתפרנס ממנה, כי מצבו לא ייתן לרחמי בית המשפט להחמיר הענישה לגביו. לכאורה יאמר מי שיאמר כי אין למצב זה גם פתרון. הללו נשותיו, והן תשובנה למשפחתן וילדיהן אצלו פעם אחר פעם ואין ענישה בעולם שתמנע זאת.
36. לדידי הפתרון במצב שכזה, מעבר לאזור מגורים בו להן הנשים מותר לשהות עד שיתקבל אישור אם יתקבל, או אישור זמני של רשויות ההגירה עד קבלת החלטה סופית, וזאת מבלי לפגוע באפשרות כניסתו ויציאתו לישראל הוא. עניינו ראוי לבדיקה יסודית מתחילה ועד סוף במישור המנהלי, אך במצב הקיים, לא יהא מה שיניע בדיקה זו אם הענישה תהיה מינורית, כי אז ישתלם לחיות בצל ובביצוע עבירה זו כל חייו לעיני כל. משך הזמן בו לעג הנאשם לחוק ולמחוקק לבתי המשפט ולכל רשויות האכיפה ראוי לאמירה ברורה וחריגה מהנוף המוכר בפסיקה.
37. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי הגם שאת הנשים תפסו ילדיהן חיים בישראל הביטוח לאומי משלם הקצבאות והראיות לא יכולות היו להצביע אחרת.
38. מצד שני, הנאשם מבהיר, שאין הוא מתכוון לשנות אורח חייו, הוא זקוק לנשים אלה והן שבות אליו. הוא ממשיך להלין אותן ואינו פועל לקבלת כל אישור או היתר.
39. הכף נוטה להרתעת הרבים בעבירות הגבול. איש לא מנע מהנאשם לקבוע מגוריו במקום בו ישנו היתר שהייה לנשותיו.
40. בתקופה זו ההקפדה ביתר שאת על האכיפה מחויבת המציאות הקשה, שרק הבהירה את גודל הסיכון הפוטנציאלי לישראל לישראלים ולמדינה.
41. אירועי ה-7 באוקטובר רק חשפו את הסיכון שהיה מצוי בעבירות הגבול. מאז ומתמיד נענשו הנכסים לישראל שלא כדין המסיעים והמלינים. מי שבחר לעבור העבירה לאורך השנים נעשתה לו כהיתר לו בלבד, עבירות אלה נאכפו והכבידו על רשויות הביטחון.
42. בית המשפט מעניק משקל לעבירה החמורה וליחסו של הנאשם כלפיה עד שגם התסקיר לא רואה לנכון להציע לו פתרון. הוא לא מתכוון לחדול.
43. מנגד הענקתי משקל לעובדה שאין ראוי לפסוק כנגד הנאשם באופי העבירות מישכן היותן ביחס לשתי נשים לאורך שנים כשיטה ודרך חיים, לא עונש של עבודות שירות וגם לא עבודות של"צ לא רק בשל מצבו הבריאותי אלא מאסר רגיל מאחורי סורג ובריח בדין ממש.

44. התייחסתי גם לדברי הסגור המבקש לטעון לקפיצת מדרגה ענישתית מ"הסכמה שבשתיקה" אותה לא הוכיח, בכך שקבעתי בהתאם לעקרונות הפסיקה העונשית, שיש לקבוע ענישה מחמירה בעבירות הגבול כפי שהיא עולה, בהדרגה ולא בקפיצת מדרגה גבוהה.

45. לו הייתה קפיצת מדרגה היה בית המשפט מתקרב לדין המחוקק שביקש לקבוע עונש של 4 שנות מאסר בעבירת פשע זו. גם לא מחציתה בעבירה גבול מסוג עוון גוזר אני בזה.

46. בתי המשפט מחויבים למתן כלים במסרים ברורים, בצעד קדימה ללא שני צעדים לאחור. האינטרס הציבורי מחייב פעמים גזירת הדין בכאב, כדי להצליח להטיב דווקא עם כלל הנפגעים- הציבור כולו לטובת עתיד בטוח יותר .

47. לאור כל האמור המתחם העונשי לעבירה זו בנסיבותיה והיקפה, יעמוד על 5 חודשי מאסר שניתן לבצעם בעבודות שירות לצד עונשים נלווים גם כספיים, ברף הנמוך, עד ל18 חודשי מאסר ברף הגבוה, לצד עונשים נלווים ובכללם הכספיים כמצוות המחוקק שלא יפחתו מ10,000 ₪ ברף התחתון ועד 20,000 ₪ ברף העליון .

48. לאור כל האמור , ומשיכול הנאשם לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות , ומשאין מדובר בהסעת שבח"ם לא מוכרים אלא נשותיו הגם שעדיין עבירה היא וסכנותיה עמה , עדיין אין מדובר בהסעת מי שאינם מוכרים לתוככי ישראל או הלנתם של כאלו ולפיכך במכלול השיקולים אעמיד את העונש ההולם עבירה זו בשליש הנמוך של המתחם.

49. בנוגע לרכיב הקנס המחוקק בלשון הסעיף 12 ב 3 ג לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952, קבע עונש קנס שלא יפחת מ 10,000 ₪ אלא מטעמים מיוחדים. ולא ראיתי לנכון לשנות הימנו ונוכח העובדה כי מדובר במי ששתיים מתוך 3 נשותיו בלתי חוקיות הפכו למקור פרנסתו בהעדר תעסוקה, ובמשך שנים הנאשם משתמש באלו הבלתי חוקיות, ללא דאגה להיתרים, תוך עבירה על החוק ביודעין, ואף היום טוען כי הן עוזרות לו , כשצדו 27 ילדיו ואף היום אינו מביע כל חרטה אלא מבהיר, כי זו המציאות ותסקיר המבחן הטיב לתאר המשכיותו בכוונתו, לדבוק בעבירה זו, אין דרך אחרת בלתי אם ענישה מחמירה תוך התחשבות ברכיב הגופני של נכה 100% ופחות ברכיב הכספי שבדין.

50. חומרת התייחסותו של הנאשם לעבירות אלה כמי שלא יסור מהן לאחר שנקבעו על ידו כעובדה, על בית המשפט להבהיר כי לנאשם אין ברירות הרבה לעתיד. או להסדיר ההיתרים, או לשהות במאסרים או לשקול המעברים. הנאשם נחזה להיות נוקט בגישה של נכה הביטוח הלאומי מטעם המדינה. קיבל קצבאות עבור כל ילדיו מטעם המדינה ואיש לא שאל, מה כבר ייעשה לו אם לא נעשה עד היום, אלו נשותיו הבלתי חוקיות, הן עוזרות לו. זו המציאות ואין דרך חזרה. לפיכך, מבהיר בית המשפט, בכל הנוגע לנישואין עם שוהות בלתי חוקיות, שנישואין אינם חסינות, וילודה אינה ענישה אבודה.

51. הנאשם ידע היטב לעמוד על זכויותיו מהמדינה בתחומי בריאותו, לא חס על נשותיו אותן הביא באיסור והעמיד עצמו ואותן בסיכון מעצרן ובהעמדת כולם לדין. חזקה עליו שידע לפעול בכל דרך חוקית לנהוג לפי כל דין, וידעו הכול כי אין קביעת העובדות גם לא בחיי אישות והבאת נשים הגרות בצריפים בשטחו, פוטרת מעונש שלתכליתו וטיבו מכוון המחוקק ובית המשפט העליון.

עת בואי לגזור עונשו של המסיע המלין והמסייע לשהייתו הבלתי חוקית של אדם בישראל, מאזין אני לקולות רחוקים נחלשים של החטופים במנהרות עזה המבקשים לשוב מעבר לגדר לצדה של ישראל, לצוואת הנרצחים בפיגועים לאורך השנים, ולקורבנות הטבח בשבעה באוקטובר, שנשמור בפעם הבאה טוב יותר על הגדרות תרתי משמע. הקלה וסלחנות לא מידתיות החוטאות לתכלית ההרתעה, אינן חסימת הגדר ובניית חומה נורמטיבית בתודעה עונשית רחבה הולכת ומחמירה, אלא חפירת המנהרה תחתיה.

52. לאור האמור ולאחר ששקלתי השיקולים לקולא וחומרא, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם להוראות הממונה על עבודות שירות, בקק"ל 201 באר שבע, וייתייב ב-28.10.24 על הנאשם להתייצב ביום זה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.
ב. הובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר הנחיות הממונה על עבודות השירות או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת מאסרו זה, הרי שיוכל בית המשפט לקבוע כי יתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריא.
ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952 במשך 3 שנים מהיום.

ד. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של: ₪ 6,000 שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

ה. קנס בסך ₪ 10,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 10.3.25 ובכל עשירי בחודש העוקב. אם אחד התשלומים לא ישולם במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, מלבד שאר סנקציות לפי כל דין.

ו. העתק גזר הדין יועבר למשרד הפנים, לרשות ההגירה במשטרת ישראל, מוסד הביטוח הלאומי לבחון מכלול ההיבטים הנוגעים לנסיבות התיק המעורבים בו והדרכים להביא לפתרון מנהלי, כדי למנוע מציאות מוצהרת חוזרת ונשנית במצב העובדתי שנוצר.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: [Hyperlink Removed](#).
  - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
  - תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום). זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.